

5 kwietnia 1930 r.

URZĄD PATENTOWY



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

B21d 45/00

Nr 694.

Kl. 7 c 15.

„Kronprinz“ Actien-Gesellschaft für Metallindustrie
(Ohligs, Niemcy).

7c 13/0.

Przyrząd do zsuwania gotowego wytłoczonego materiału ze stempla tłoczącego.

Zgłoszono 7 maja 1920 r.

Udzielono 27 września 1924 r.

Pierwszeństwo: 31 lipca 1917 r. (Niemcy).

Po przeciągnięciu łuski naboowej stemplem tłoczącym przez matrycę wyciągową zsuwa się ją ze stempla zapomocą szczęk, które uchwytyją przy powrocie stempla łuskę za krawędź otwartą. Ponieważ łuski naboowe mają bardzo cienkie ścianki, to zdarzają się częste uszkodzenia.

Wady te usuwa wynalazek niniejszy w ten sposób, że łuskę nie zsuwa się przez nacisk na zewnętrzną krawędź, lecz zluźnia na stemplu naciskiem od wewnątrz, poczem opada ona swobodnie, gdyż stempel jest nieco stożkowy, lub też odsuwa się ją lekkim naciskiem zwykłego zgarniacza bez uszkodzenia.

Na rysunku przedstawiono jako przykład konstrukcyjne wykonanie przyrządu.

Stempel wyciągowy *a* otoczony jest łuską *b*, przeciągniętą właśnie przez matrycę *c*. Wewnątrz stempla *a* umieszczony jest stępor *d*, opierający się swym dolnym rozszerzonym końcem *f* o dno łuski *b*. Koniec *f* tegoż jest tak ukształtowany, że opiera się przeważnie o dno łuski, w pobliżu jej krawędzi. Stępor *d* zapomocą główki *g* znajduje się pod działaniem sprężyny *h*, która wciąga dolny koniec *f* stempla wyciągowego *a*. W tej części przyrządu, w której umieszczony jest stempel wyciągowy *a*, znajduje się dźwignia *i*, wahająca się około przegubu *k* i leżąca wolnym końcem w obrębie działania zapadki *m*. Główna *g* stępora *d* uderza o dźwignię *i*. Zapadka *m* umieszczona przegubowo w łożysku podle-

ga działaniu sprężyny, która ją powraca w położenie normalne.

Podczas skoku wdół znajduje się stępor aż do końca w położeniu narysowanem, t. z. całkowicie wewnątrz stempla *a*. Gdy stempel unosi się do góry, przytrzymuje dźwignia *i* leżąca pod występem zapadki *m* stępor *d*, tak że koniec jego *f* wychodzi ze stempla i zluźnia łuskę. Po pewnym skoku dostaje się dźwignia *i*, wahadłowo umocowana w punkcie *k*, poza obręb działania zapadki *m*. Teraz może sprężyna *h* wciągnąć stępor *d* zpowrotem do stempla *a*, przyczem dźwignia *i* znów się podnosi. Gdy podczas następnego skoku dźwignia *i* dostaje się do zapadki *m*, przyciska ją znowu w położenie normalne po jej powrocie pod wpływem sprężyny, układając się pod jej występem, poczem powtarza się wszystko jak wyżej.

Środki służące do wysunięcia stępora ze stempla, względnie przytrzymujące go podczas powrotu stempla, mogą być dowolne. To samo dotyczy środków służących do zwolnienia stępora po ukończeniu częściowego skoku wystarczającego do obluźnienia łuski nabojoyej. Można by np. przytrzymywać stępor także podczas całego skoku. Lecz wystarczy, jeżeli ze względu mianowicie na kształt stożkowy stempla wyciągowego nacisk wewnętrzny na łuskę nabojoyą trwa tylko podczas krótkiego okresu skoku powrotnego, ponieważ zależy mniej na usunięciu, niż na obluźnieniu gilzy.

Uszkodzenia łuski są przy tego rodzaju obluźnieniu wyłączone, gdyż koniec *f* stępora doprowadza się swoją krawędzią blisko do krawędzi dna łuski, ponieważ w tym wypadku nacisk stępora działa prawie bezpośrednio na walcową część łuski i poza

tem nie może nastąpić wypuklenie dna łuski. Ponieważ łuska przeciągnięta siedzi zwykle bardzo mocno na stemplu, należy mieć wzgląd na powyższą okoliczność. W tem też należy szukać przyczyny tak częstych uszkodzeń łuski przy użyciu zwykłych zgarniaczy z powodu nadzwyczaj cienkich ścianek teje.

Przyrząd przeznaczony jest przede wszystkim do wyciągania łusek nabojoych, lecz może być stosowany także do każdego innego wyciąganego przedmiotu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do zsuwania przeciągniętych przedmiotów ze stempla wyciągowego, znamieny tem, że gotowy przedmiot zostaje obluźniony na stemplu naciskiem od wewnątrz.

2. Przyrząd według zastrz. 1, znamieny tem, że w stemplu wyciągowym osadzony jest stępor, cisnący na dno przedmiotu i przesuwający się ruchem względnym do stempla.

3. Przyrząd według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że stępor przytrzymuje się podczas skoku powrotnego stempla wyciągowego na początku lub także podczas całego skoku powrotnego.

4. Przyrząd według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że stępor posiada koniec, dotykający do dna przedmiotu, takiego kształtu, że naciska przedmiot możliwie blisko krawędzi dna.

„Kronprinz”
Actien-Gesellschaft
für Metallindustrie.
Zastępca: Inż. Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

